

Вѣстникъ „Смѣшлю“

Издава всяка Сѣбота.

Редакцията и Администрацията се намиратъ въ печатницата на в. „Българско Знаме“ при Издателя и Отговорника:

Ив. Дочковъ.

Единъ листъ: едно гроше.

С М Ъ Ш Л Ю .

Цѣната на „Смѣшля“ е:

За цѣла година:

въ южна България 2 рубли нови

въ север. България 2½ руб. нови

За 6 мѣсеци:

За отсамъ Балкана 5 франка.

За отатъкъ Балкана 6 лева
Така и за другитѣ България, които сѣ извѣтъ отъ нашия сѣпуръ.

ВѢСТНИКЪ ХУМОРИСТИЧЕСКИЙ, САТИРИЧЕСКИЙ, ПОЛИТИЧЕСКИЙ И ЛИТЕРАТУРНИЙ.

Постановление

Азъ, Смѣшлю, като видѣхъ миналитѣ си постановления; като имахъ прѣдъ видѣ миналитѣ, които бѣхъ изложени въ тѣхъ; като разбрахъ, че времето ще се управи и нѣма вече да вали слѣгъ; понеже шестъ мѣсѣца и позиче са изминаха отъ моето излазание на бѣлгъ свѣтъ, а до сега не сжмъ получилъ нищичко отъ много мѣста отъ абонатитѣ си да са ублажжъ; тѣжъ като лѣтевъ день чловѣкъ може да са храни съ всякакви природни произведения и може да ходи босъ, да си хвърли биле и царулитѣ; защото градскитѣ избори въ Бургазъ мязатъ на созополскитѣ чирози, и калканъ балжжъ; — Постановявамъ:

И тазъ седмица да излезе вѣстника на четири листа, което нещѣ казавице, ще са четжтѣ двѣ бройчета; хесапленъ денлъ ми? 52 броя една годишка правятъ!

Куд-куд-куд-кудкуднаакъ!

Чуйте, чуйте каква са е раскудкудачила дѣдовата ви Смѣшлюва кокошка! Откакъ е влѣзла баба Марта, тя не прѣстанва отъ да връбка и да крѣпка; нѣ най-сѣтнѣ тя снесе онова яйце, което трѣбваше да послужи за да подправи Автономийската политическа чорба, и чорбата на министерската криза въ Княжеството. Ха-ха-ха-хааа! хичъ едно яйце двѣ чорби може ли да подправи?! Може не може дѣдо ви Смѣшлю се опита. Той подправи Автономеката, нѣ онази на Княжеството не можѣ. Яйцето се прѣсѣче и чорбата заприлича на Молчановска чорба; нѣ дѣдо ви Смѣшлю не губи надѣжда, че кокошката на в. «Съединение» ще снесе нѣкое пд-голѣмо яйце т. е. пд-голѣмо отъ главата на стѣкмачѣтъ му и ако нещѣ да може да я подправи по Русски или пд-добрѣ да се изразимъ по Бесарабски, то безъ друго ще може да я подправи по Влашки; и тогава дѣдо ви Смѣшлю ще извика съ колкото си гласъ и смѣхъ може: богатка тази майка, която се е сподобила да роди такъво циклонско чедо! Олеле си майчице! Дѣдо ви Смѣшлю отсега трепери, краката му се люлѣятъ,

а устата му се смѣятъ като какъ ли ще падне това циклонско чедо, което задава страхъ съ свойтѣ си запартѣкъ яйце, което носи като око на челото си за да го види голѣмо и мало слѣпо и окато, че то е бабаитѣ, бабаджанъ и жилаво като изсушенъ патладжанъ.

Нѣ дѣдо ви Смѣшлю остава на страна тѣзи които изъ начало друго обѣщаватъ, а отпослѣ друго прѣдвѣщаватъ ужъ да свѣщаватъ и дохожда на свойтѣ си прѣдмѣтъ — на своето си яйце — на своята си хубава шеренка и любезна кокошчица, която снесе онова яйце на миръ, любовъ и съгласия, което (яйце) освѣнъ като подправи нашата Автономска политическа чорба, нѣ даде и пълна надѣжда че и за на прѣдъ то ще подправя чорбитѣ ни.

Радвай се, кокошчице, която снесе това безцѣнно яйце! Радвай се, яричке, която ни направи да вкусимъ приятната чорба! Пукай се, пѣтльо, който разваляше пологѣтъ! Пукай се, кукуриго, който съ никавцината си гонеше и не оставяше кокошчицата да снесе яйцето! Пукай се, и пакъ ще ти рѣчемъ: пукай се, догдѣто се пукнешъ и распрѣснешъ като змѣй отъ расковничето. А ти, Смѣшлю, подекачай, гуляй и весели се, защото видѣ плодѣтъ на свойтѣ смѣхъ! Бухай сега калпака си и обърни перото си въ слава и честь на този великъ мжжъ, който можѣ оврѣме да распознае приятелитѣ си отъ неприятелитѣ си. Блаженъ мужъ, иже не идетъ на совѣтъ нечестивыхъ! Аминь!

ПОЕТЪ (?) и ПРАВОВѢДЕЦЪ!

Врѣмето бѣше хубавичко. Бабиното Мартино слѣвичице се скриваше задъ Сахатъ Тене. Госпожитѣ, които бѣхъ поизлѣзли да даджѣтъ за послѣденъ пѣтъ, «сбогомъ» на това непостоянно Мартино слѣвичице, полегка легка се завръщахъ като развѣвахъ надутитѣ си моди и като мисляхъ, че на всички очитѣ сж обърнати къмъ тѣхъ. Тѣ вървѣхъ и правяхъ онзи моденъ шумъ, който обикновенно ги украсява; обаче и шумѣтъ на факультѣ се позачуваше отъ нѣкои и други, които съ поискашлюванieto си се мжчахъ да го заглушаватъ. Не

слѣдъ много зададе се и нашиятъ поетастръ надутъ като мѣхъ, наперенъ като пуякъ, а насвѣтканъ като Станимжшко паликарче. Самъ Бакхусъ го придружаваше и го крѣпеше отъ двѣтѣ мишици, а той мислеше, че е нѣкоя отъ Еликопската или Парнасовитѣ нимфи, та ѣ се сърдеше и думаше: «мари нимфо Парнасова, я кажи ми не си ли ме родила и кѣрмила ти? защо прочее да ми каже Чехѣтъ, че нѣма никаква цѣль въ стиховетѣ ми? защо да ми каже, че тѣ не били друго освѣнъ единъ джиджилжжъ...? Ахъ! хжй сега хе ще подостря перото си и ще извадя още едно Митрофанче или едно хърватско кжтче!»

Занесенъ въ тагива високи и низки идеяли той се сирѣ до една врата, почука и тутакси правовѣдецѣтъ излѣзжъ та му отвори. Слѣдъ живо-здроаво и слѣдъ испраздиюванieto на нѣколко Бакхусови бутилки, прѣдстави се една нимфа доста одѣртѣла; тя бѣше тази, която вдѣхваше правовѣдчествата въ мозъкѣтъ на правовѣдеца. Нашиятъ поетъ като я помислилъ за нѣкоя отъ неговитѣ нимфи, искалъ да се прѣгърне и цалуне съ нея, нѣ правовѣдецѣтъ изрѣмжалъ, обърнжлъ листото, на правовѣдчеството и работата дошла до дървенъ Господъ! Тозъ часъ идеалѣтъ на нашиятъ поетъ исхвъркижлъ изъ пипето му, цѣлѣта на безцѣнитѣ му и блудкави стихове искокнжли изъ гърбѣтъ му; сторило му се, че лапа мухи по чиновѣтъ или по столоветѣ на П. К. или на Об. Сѣб.; сторило му се, че музитѣ го крѣщаватъ и вѣнчаватъ, а когато се намѣрилъ на пѣтътъ, той се договедилъ, че работата станжла янглижъ.

Но тази поетическо-правовѣдческа комедия скоро застигнжжъ полицейски, жандарми и любопитни; съ една рѣчь избрахъ се отведнажъ куче и коте.

Нимфата, която поради тази комедия, тя си стоѣше спокойна и отъ врѣме до врѣме си викаше: двѣ кучета единъ кокълъ не можѣтъ да глождатъ.

При толкова гюрултни и патартни ето че довтасалъ и нашъ Смѣшлю и като хванжлъ поетѣтъ и правовѣдецѣтъ вързалъ ги съ под-

връзките на царвудитѣ си, захваналъ да ги кръцава и да имъ дума: а бре, *серсеми!* защо се карате? Единътъ отъ васъ се мъчи да въспѣва добринитѣ и да вдѣхва благоправие въ човѣщината; а другитѣ да раздава право и да обвинява невиннитѣ а да защитава виноватитѣ; не се карайте, нѣ единъ другий се обвинѣте и защитѣте та не ставайте маскара на хората! Слѣдъ тѣзи съвѣти Смѣшлию ги начесалъ добръ и ги прѣдалъ на публиката за да види на какви хора повѣрѣва съдбинитѣ си!

Изъ Смѣшлиловий дневникъ.

— Който желае да изучи пословици Българскій языкъ, или който събира Българскитѣ пословици нека се отнесе до редакцията на баба «*Марица*» за да го научи и да събере пословици. Единъ отъ послѣднитѣ ѳ броеве се украсяваше съ тази пословица: «*Турското правителство дири волѣтъ подъ телето*». Дали телето е имало дълги като кукили крака или е стояло на прѣвилушки връхъ грѣбѣтъ на волѣтъ, то остана непонятно.

— На всекъждѣ възмения по градскитѣ избори, отгдѣто зависѣтъ изборитѣ на депутатитѣ, които ще се дамгосватъ прѣвъ Априлий, понеже прѣвъ Марта ще ги стрижатъ.

— На 2 т. м. сутринята Плов. станция прѣдставляваше скръбна картина! Много кончета съ плачъ, съ съзри, съ въздишки, съ лигаване и съ хлъцавици испратихъ г-житѣ *арфамки*; а между тѣхъ блѣщихъ като двѣ свѣци двама офицери и едно кжсоумно чиновниче. Тѣ плачахъ и се сбогувахъ, когато една отъ тѣзи млади кокетки ги попитала: *warum weinet Herrn?* защо плачете г-да? — Защото ни отнасяте сърдцата отговорили тѣ. А пакъ ние плачемъ, отговорила Фрайлайнъ Маргета, че не можехме да ви отнесемъ и папуцитѣ.

— Единъ владика отиде вече да се спасява въ м. на св. Ивана и да се научи какъ се проповѣдва въ църква. Другъ съ кръстъ на гърдитѣ ходи и проповѣдва Богъ знае каква политика, която и той самъ не разбира; нѣ ние нѣмаме Св. Иванъ. (Б. на См. Тѣжко и горко на онази страна, гдѣто политичитѣ ставатъ владици, а владичитѣ политици!)

— Отъ Н. З. ни съобщаватъ маваръ и кженичко, че градскитѣ съвѣтници сж избрали сполучливо; нѣ че тримата младежи, които още викали на хлъбѣтъ *папу* се готвяха да даджѣтъ своята кандидатура

за кметъ. При това се носели още слухове, че първий бригадиръ лѣтосъ спечелили повече отъ единъ търговецъ. Той постоянно търгувалъ отъ прѣкупуване и прѣпродаване на *сийрекъ*. Освѣнъ това той продалъ купеното си мѣсто за дюкянъ въ новопланираната частъ на града съ 5 Л печала, и отпослѣ си купилъ едно турско дюкянско мѣсто въ старий градъ, гдѣто постоянно земята била влажна и мокра по причина на инокостята, съ цѣлъ да прѣпнатствува на новийтъ плаиъ, гдѣто и почилялъ чече да гради дюкяни безъ позволенieto на градскій съвѣтъ. (Б. на См. Намѣрилъ село безъ кучета трѣпчалъ безъ тояга.)

— Изъ една дописка отъ с. Рахмаилий извличамъ слѣдующето: проищѣ ли сме *юра* отъ прѣседователятъ на прочутиятъ Българскій войвода Хаджи Димитра. Той коли той бѣси, както правеше и въ турско врѣме. Той патрапи на доброто ни даскалче младата си около 25 лазарника дщерка, и сега оплаква дитѣ си. (Б. на См. тази новина струва толкова, келкоцѣлий кукуриговъ парцалъ.

— Батка се изъ Пулпуденскитѣ улици, че наскоро щѣркелѣтъ щѣлъ да прѣхвъркне къдѣ по-топлиятъ мѣста, защото баба Марта го оплашила. На добъръ му часъ и камъкъ слѣдъ него.

— По изборитѣ за градски съвѣтници въ г. С. е станало такъвъ скандалъ, щото трѣбва да се забѣлѣжи съ златни букви въ историята. Г. В. Г. викалъ като лудъ изъ улицитѣ защо да ме не избераатъ? какво ми е иксикъ? А г. братъ му отговорилъ: вѣнчко ти е на мѣсто, само едната дѣска ти е останѣла на Пещера. И като се вчепкали, щѣли да си издерѣтъ очитѣ.

— На г. И. Е. Г. се прѣсѣнило, че прѣвозда единъ романъ за монополната «*Наука*» и ужъ като че го свършилъ та извикалъ: некараха пакъ *джобъ-харашлѣвъ*.

— Г. П. като отишѣлъ да си земе вѣстника отъ «баба Марица» излѣзло едно голѣмо куче на име *маджаръ*, което се озжбило срѣщу него и не искало да го пропумене да влѣзе въ печатницата. Нѣ той като билъ наученъ да рита цариградскитѣ кучета, ритналъ го въ чотурата, отъ дѣто не истекло друго освѣнъ глупостъ, невѣжество и нѣколко думи Английски. Лицето, гдѣто ритналъ Маджара било съчинителѣтъ на прочутата практическа граматика.

Изъ Княжеството.

Тайна кореспонденция на «*Смѣшлия*»

Бае Смѣшлию!

Пословицата казва: *който копасе другиму грѣбъ самъ пада въ него*. Консерватректѣ министри навиряхъ гаавата си на долу. Кризата имъ унищожилъ всичкитѣ планове. Тѣ сж подивѣли и не знаятъ кждѣ да си удрятъ тиквитѣ. Либералцитѣ, тѣ глѣдатъ хладнокрѣвно на това произшествие. Те се радватъ, защото други по-исправѣли ни завладяватъ. Покапени да влѣзатъ въ новото министерство, тѣ не отказахъ, нѣ и не прѣвхъ. Условиата имъ бѣхъ отъ най-праведнитѣ и най-народнитѣ: 1) възвръщанieto или възкрѣсенieto на конституцията а 2) свободниятъ входъ на другитѣ имъ събрата въ княжеството. Нѣ и този пѣтъ топорѣтъ имъ удари напраздно. Новитѣ исправѣли министри не сж за дълго врѣме, тѣ сж приврѣзмени, нѣ на кон? то се види, че на тѣзи, които ще се поревнятъ на играющитѣ ролята. Да се каже повече, не може за сега, защото ме е страхъ отъ законѣтъ на печатѣтъ. Любезниятъ на консерваторското министерство и адвокатинѣтъ му «*Бал. Гласъ*» бѣ честитъ и прѣчеститъ да онаи най-напрѣдъ сплата му. Топорѣтъ удари него, и той сега стои та му отминава като свиня надъ г. . . . Редакторитѣ му сж почти полудѣли, и както се слуша, градскитѣ ни кметъ щѣлъ да ги вкара въ новата котърка направена прѣди малко за лудитѣ. Ехъ, бае Смѣшлию, сега да си отпѣйдѣ, че да видишъ какво шерено министерско хоро се играе по насъ! Единъ се смѣе, другий пѣе, третий се люлѣе, четвъртий мисли и пѣмѣе, петий говѣе съ една речъ: *не чалаиъ беллиджрѣ*, *не ойнаиъ беллиджрѣ*.

Вълненieto е неописано! крайтъ му неизвѣстенъ, а *режимѣтъ* още по-зловѣстенъ! Н. В. уморенъ отъ министри и министерства, казватъ, че щѣлъ да си земе пуштাকা за 3-4 мѣсеца. Тогава ще цѣвнемъ още повече.

Молчановъ, този черенъ смутителъ, исчезнъ изъ градѣтъ ни, нѣ не като испѣдепъ за да се не завърне, напротивъ натоваренъ съ мисия да ни прѣдстави още съ по-черни краски прѣдъ нашитѣ освободители.

Днесъ се научавамъ, че и за в. Циганинъ се говори злѣ, че и той ще усѣти топорѣтъ на печатѣтъ; сжщо ходи елухъ и за «*Bulgarie*». Тежко ни, бае Смѣшлию, и горко! Ще останемъ само на вашитѣ Румелийски газети! (Б. на См. Не се отчайвай, възкрѣсенieto приближава и ще въкраеп конституцията.)

Най-сѣтнѣ ще ти кажъ като двѣ и двѣ четире: че ако не се произмѣни режимѣтъ, ние освѣнъ гдѣто сме се сканкали като безсолна туршия, нѣкъмъ лѣтото ще се еканками съвѣмъ!

Прѣмудростъ Смѣшлилова

Чтение.

I. *Тако глаголетъ Смѣшлию*: Тѣзи дни щомъ се постоили още малко врѣмето ще искочи изъ Пулпуденската градска градина едно голѣмо поново прасе, което ще прилича на кметъ и на романистъ. То ще се мъчи да подяжда коренитѣ на новопрозябениятъ растения и да играе на джиритѣ изъ градината; обаче една котка ще го подуши и ще го заварди, щото ако би да се не прѣпазва, ще стане най-сѣтнѣ и илѣчка на котката.

II. *Тако глаголетъ Смѣшлю*: людие живущи по цѣлата Автономия бѣдѣте будни и внимавайте, защото тѣзи дни ще тръгнеть денци изъ градоветъ ви и селата ви за да подшунуватъ разни имешца за избирание бѣдѣщи депутатица или депутатета. Внимавайте, та отпослѣ да се не окайвате.

III. *Тако глаголетъ Смѣшлю*: о вие, г-да, г-жи и г-ци, които постите съ месото въ уста, трѣбва да знаете, че ще бѣдите извержени изъ християнството. Такъвъ кюлафъ ви се крои отъ св. Митрополи. Мислѣте и не постѣте!

IV. *Тако глаголетъ Смѣшлю*: Тѣзи дни много души съ пълни гуши ще повтарятъ думитъ: *радуи се невясто невестниая* т. е. радвай се булко необучена. Въ това щастие ще постигне единъ високомѣренъ . . . , който се пери п елчи, че честѣта му е честѣ, а отъ него по-бездечестенъ нѣма на този божиий свѣтъ. Прѣмудростѣта на това пророчество ще се обидне въ г. . п . гдѣто венчко се струва да е медъ и масло, а то е отрова и катрапъ.

Господарьтъ и Катраняникътъ

Басна изъ Смѣшлювата бѣчва
(отъ г. Осата).

Било едно врѣме, на и сега става:
Родений за пхдарь-правото раздава
Родений за вѣнци-дитари продава.
Басна ази знаа за толума мазний,
И за господарьтъ да кажѣ ме блазии
Отъ мечишка кожа бѣхъ го одрали,
Днесъ молцитѣ врѣдомъ вѣчь го изорали.
Захвърленъ толумъ стоѣше в' обора,
Нѣкога и той билъ любезенъ на хора:
Кога като ягни ходеше в' полето
Тѣкавъ като звѣзда есенна в' небото
По него хвърчаха орли гологлави
И Доганьтъ кудий, и днесъ честь му прави.
Салтъ да го погали дали би животъ цялий!
Прѣмънжѣлъ е сега: захвърленъ горкана,
Смолясанъ безъ почестъ, гдѣ младостъ останѣ?
Не се годоведи господарьтъ старий,
Съеъ битакъ напълненъ веднаждѣ го завари;
Види се слугитѣ, безъ нѣкой да чуе
Тозъ добросторили за да се не силуе.
И его го вѣче съеъ битакъ толума
И тѣй за напѣдѣкъ нече вѣчь ни дума.
Така о по свѣтътъ: днеска е падаринъ
В' село Дивидово, утрѣ вѣстникаринъ
На вѣстникъ «*Марица*» макаръ цѣла крава,
За хѣбидъ корица съвѣтъ си продава.

Вчера «*Денъ*» разнася: «*Денъ*» *Вльк* в' Стам-
буль вика,
Днеска бѣ редакторъ и на «*Кукурига*»
Днеска воденичаръ с' половинъ фесче.
Утрѣ депутатинъ, кметъ и школеки ректоръ
Като се готви даже и за директоръ!
Тѣй мѣдритѣ струватъ: сами си слугувалъ.

Тѣй бѣ и с' толума, честѣта му вървеше.
Познайници много на прѣтѣе бросе.
Салтъ до прѣдговора *Syr Djon Boul* четеше,
И по-милъ бѣ му празденъ си сѣдеше
O vita beata! ученъ бѣ той много
Познава псалтиря даже по кората

Не се стори много толумѣтъ растеше,
В' напѣдѣкъ постѣни и правъ бѣ—младъ бѣше,
Отъ битакъ турихъ есенно в' тулумѣтъ,
И всички начнаха за него да думатъ.
Отъ кочакътъ мръсний славата растеше,
Чакъ до калний мутвакъ той се голѣмеше.
Осельтъ го слави: *младъ нато Венера*,
Волѣтъ го вѣспѣва: *модѣръ като Гера*.
Приатели много на прѣтѣе бросе.
Младъ бѣ като дѣва—в' правото си бѣше.

Сирение есенно да турятъ запѣхъ,
Другъ чинъ му турихъ е' масло го напѣхъ.
О велика слава вѣнци той събира:
Като Цезаря умелъ, славою като Цира.

Салтъ за него дума вѣждѣ се говори,
Безъ него не ставатъ никакви събори,
И в' Ареопажьтъ тулумѣтъ засѣдва
Доганьтъ безъ него обѣдѣ не обѣдва.
Момитѣ го вардятъ, кога ще да мине.
Виждѣ го мари, виждѣ го, че ще да отмине.
А пакъ той умира не за тѣхъ плѣшиви,
За онѣзъ в' тепето. . . . за тѣхъ много живи
Спомени той има, гробѣтъ му салтъ знае
Какъ дръвеший господъ на тѣпанъ играе;
Какъ прахѣта се трѣси отъ дипломатъ кѣней!
Тѣй у Лафонтеа веднаждѣ магарето
С' языкъ класецъ свило та събра небото
Съеъ венчикитѣ молий връхъ нежната кожа.
О, вѣре толуме, и ти рѣче: *можеж*
Да съгамъ в' нивята на мойтѣ ребята
Нѣ видѣ звѣздитѣ денѣ по скалитѣ.
Пакъ около го вардятъ и салтъ се облизватъ
Всички орли хищни дарове харизватъ
И все се примѣкватъ дано ги огрѣе
И тѣхъ отъ толума баръ бучка маслицѣ
Дано и връхъ тѣхъ да може да се излѣе
Благодатна душа мазна като толума,
Дано ги поглѣдѣе съ дръдното лицѣ
. (Смѣдва.)

Въ едно Сѣдилище.

Прѣдс. — Вжпросѣтъ е исчерпанъ и Г. Прокурорѣтъ има думата за подѣржанне на обвинителний си актъ.

Прокур. — Отъ показанията на гражданската страна и свидѣтели-тѣ, колкото подеждимий и да казва че е правъ, излазя и сѣмъ на пѣлно убѣденъ какво той е дѣецѣтъ на прѣсѣжлението, въ това сѣщото ще да е увѣрено и самото сѣдилище.

Прѣдс. — Да! Господине прокуроре, имате право!

Прокур. — Прочее, азъ искамъ сѣдилището да накаже подеждимия спорѣдъ членѣтъ въ обвинителний актъ, като му наложи максимумѣтъ наказание, за това, че той са не признава.

Прѣдс. — И азъ сѣмъ на вашето мѣшине сѣгласенъ. Просто безобразие е да не са признава, кога-то тука толкози души са кѣлняха. Ти, подеждимий, какво ще кажешъ? Още ли не искашъ да кажешъ правото?

Подсѣд. — Чи какво да кажѣ, дѣдо кадия, кога-то азъ хаберъ нѣмамъ отъ тази работа. Вие знаете, вие баца, вие майка.

Сѣдилището са отгѣгли на съвѣщание и слѣдъ $\frac{1}{4}$ часъ излезе, като са прочете отъ прѣдсѣдателя една резолюция съ която подеждимий са осеждаше на временни окови.

Оригиналь антика.

При причистване книжката на Смѣшля, намѣри са слѣдующий рапортъ отъ единъ сѣдинкѣ, прѣписъ отъ който рапортъ Смѣшлю по ревизията си е сѣжталъ въ разно-

образната си чапта. Четете:

Гуспудине Директуре!

Съ наступащиятъ си рапортъ честь имамъ да ви дуложѣ, чи въ ввирепуту ми сѣдилищи са сѣ притрупали до толкози многу дилата, щоту е сѣвсемъ нивѣзможну съ малкнатъ му пиреупелъ да са насмогне причистванието имъ и приписванието на рѣшенията за сѣупущение на стѣрпнети, които вѣчекъ сѣ ми дутегнали съ частото си идвание при мѣси. За това ви молѣ да благоулитѣ и и распурдѣдитѣ путрѣбниту за да са отпуспатъ още двама души писари, съ които да може да са довърши рабутѣтъ.

(Подп. на Прѣдсѣдателя).

Габровското правописание.

Чудни литератори, грѣмнитквари и правописари сѣ се появили въ нашето книжовно поприще. Слѣдъ Вѣженовскитѣ и Болочановскитѣ бѣлвотини, его ти и Габровскитѣ гаднии сѣ своето си ново правописание! Клетитѣ тѣ и бѣ тѣ се осеждатъ вѣче да не бѣдѣтъ пазачи на безгласитѣ мечки или тѣврди крайници. Тѣхъ ги пропусчатъ да играятъ само изъ ерѣдата и да замѣтватъ раскрачената криво-крака ж! Ние нѣрваме, че и дѣдо Манчовъ белѣ не би одобрилъ това безобразие, при вѣнчко, че до сега може да е минилъ десетъ вида правописание. Ако ли го пакъ види дѣдо Богоровъ той си би изгубилъ и умѣтъ. Габровскитѣ гаванчарски учители не трѣбаше така бързо да се заловятъ за това прѣобразование на правописание-то; тѣ трѣбваше да прѣглѣдатъ и в. «*Гайда*» и тогава да се хвалятъ, че сѣ изнамѣрили ново правописание. Ха-ха-хааа! Амчи на какви причини се основаватъ? Просто на тѣзи причини, че като ги мързи да научатъ гдѣ се пишѣтъ тѣзи букви, осеждатъ ги на смъртъ. Нанстина отъ тази по-голѣма глупость не може доживѣ човѣкъ да види. За Френекий языкъ се жертвуватъ години както за Английский и за Нѣмекий за да се научи правописанието имъ, а за бѣлгарекий нито часове! Асѣл напрасдно не е казано, че чуждата вокошка е все по-сладка. На такива Смѣшлю имъ истрѣва единъ голъ смѣхъ и си заминува; защото таква ортографиста не заслужватъ даже и критиката му. Умъ царува, умъ робува, умъ гаванки продава!

Литература.

ВСЕОБЩА ИСТОРИЯ

НА

Педагогичията.

ЗА

Рѣководство на учащитѣ се въ учителскитѣ Семинари и ерѣднитѣ училища.

сѣдържа:

Системитѣ на вѣспитанието и методитѣ на обучението въ старитѣ и новитѣ врѣмена.

Жизнеописанията на всичкитѣ знаменити педагози.

Постепенното развитие на училището отъ ерѣднитѣ вѣкове до днесъ.

Сравнение и характеристика на педагогитѣ Английска, Нѣмска, Французска и пр. съчинение отъ

Юлия Шароца.

Прѣведе отъ Французски

Д. Петровъ — Ковачъ.

София — печатница — Янко С. Ковачевъ и С-ие. 1888.

Смѣшлю буха рунтавийтъ си калпакъ и сърада прѣводачтъ на тази интересна книга за сполуката му. Тя е една отъ тѣзи интересни книги, която трѣбва да се памира у всѣко семейство, гдѣто грамотността е достъпна. Нѣ при все това ние не можемъ да не кажемъ и нѣколко думи, които може да послужатъ още веднажъ за урокъ на г. прѣводачтъ. Всичко щото пишжтъ Европейцитѣ то не може да бѣде полезно за насъ. Ние трѣбва да избираме само тѣзи нѣща, които да ползватъ народтъ ни. Подробното жизнеописание на Руссо вмѣсто полза докарва врѣда. Прѣводтъ не е Св. Писание да не можемъ да изоставимъ нѣщо; прѣводтъ на полезнитѣ книги трѣбва да исчерпва само това, което е сходно съ нашата натура. Ние много съжеляваме за гдѣто г. прѣводачтъ се пропуежлъта е прѣвелъ всичко. Много нѣщо трѣбаше да изостави и тогава книгата щѣше да бѣде много по-полезна; нѣ стажлото не се връща назадъ, то може да служи само за урокъ.

Слѣдъ тѣзи малко думи ние молимъ г. Прѣводачтъ да ни извини, защото самото безпристрастие ни накара не да го похулимъ или да му се приежемъ споредъ обичайтъ си, нѣ да му напомнимъ и да го поправимъ за още веднажъ.

Цѣната на тази книга е 4 лѣва.

Дописки на „Смѣшля“

Сушица (Карлово) 15 дена до Пролѣтъ.

Дѣдо Смѣшлю!

Въ 26-ий брой на листа си ти се смѣеш на духовенството ни, че било просто, неучено и че калмавкитѣ му били обтъжжи съ по 5 оки мазъ. До нѣидѣ имашъ право, нѣ до нѣидѣ не; понеже, обаче, защото за нѣколцина такива повлѣкановци не трѣбва да се укорява цѣлото ни духовенство. Нѣ *пейсе*, нека да си простъ отъ дѣда си пона, който има честь да потвърди думитѣ ти, че е криво духовното ни начало, гдѣто рѣкополага неучени и полочени. Не, не събрахъ, прости ме пакъ ти сега! Ти казвалъ, че е криво духовното ни начало! Ха-ха-ха-хааа! Да се смѣе ли човѣкъ или да плаче! Тебъ не стига ли ти кукувалиницата, че безъ пари нищо се не вари? Какво ще прави та да не рѣкополага такива, когато нѣма учени и богословци а пакъ има нужда за свещеници? И кой ученъ ще се зачерни; когато зима най-малко 10-15-20 турални на мѣсець, а горкитѣ свещеници едвамъ да имъ се набере да земжтъ 2-3 въ мѣсеца почти равно съ джаидармека плата, и бжджцето имъ не усигурено; когато единъ свещеникъ стои много по-горѣ отъ единъ свещеникъ!

Дѣдо Смѣшлю, твърдѣ добръ трѣбва да знаешъ, че прѣди 2 год. се издаде публично-административенъ правилникъ

за подобрѣнето на бѣлото духовенство, нѣ ето че и до сега си стои черно слово на бѣла книга. Ако би и за напръдъ да слѣдва така, то вече и духовенство неще да има.

Алексий Кудкудякътъ.

СТАРА-ЗАГОРА, 7 Мартъ. — Дѣдо Смѣшлю! Много пакъ бѣхе обнародвали дописки, особено отъ С. Загора, нѣ въ послѣднето ви близиче — брой 27-28, прочетохъ една кореспонденция, слѣдъ ислушването на която всѣки благодарственъ и чувствителенъ гражданинъ съ отвращение захвърли Смѣшля, като че той имъ е кривъ.

И другъ пакъ бѣхе чели пасквили подигравки, обаче съ помнатата дописка, писателтъ и тѣй добръ се е характеризиралъ, тѣй ясно е очерталъ своята наглостъ и безобразие, толкова врѣме е снелъ своя безобразенъ образъ. щото другиму да бѣше плащаль, едва ли бѣ сторилъ това.

Дълго врѣме мисляхъ, да ли да отговоря, защото писателтъ и незаслужавше, освѣнъ прѣзрение; нѣ като размиелхъ, че Смѣшлю наврѣдъ ходи, и че, ако се неразясни работата, нѣкой отъ читателитѣ му, които отъ близо не познаватъ градския ни докторъ, както и спомнатитѣ въ дописката други личности, може-би ще повѣратъ на безсолната и лигава дописка. Като взѣхъ велико това прѣдъ видѣ, слѣдъ дълги колебания, рѣшихъ се най-подиръ да напиша нѣколко рѣдонце за освѣтление на уважаемитѣ ви читатели, понеже съмъ и увѣренъ, че ви, дѣдо Смѣшлю, желаете и издирате всѣкога правдата и истината.

Както наврѣдъ изъ областята тѣй и въ нашия градъ станахъ изборитѣ на градски съвѣтници, на 20 Февр. — Дѣв-три недѣли обаче прѣдъ изборитѣ, вашия дописникъ, заедно съ нѣколко други подобни нему личности запвахахъ изъ града, най-вече по краешката измѣжду простолуднето, гдѣто съ крокодилски свъзи оплаквахъ населението, като неизгубвахъ случая на всѣка стаянка да замислюватъ разни нелѣпи, безосновни, подли клевети противъ най-заслужившитѣ ни и най-уважаванитѣ ни граждани, ижду които е и градския ни докторъ. — Съ цѣлъ да прокаратъ въ изборитѣ свои подизурки и рабелени фигури, тая клика [за съжаление хорица] не се спрѣ и прѣдъ най-нискетѣ и подли срдѣства. — Тия личности, безъ ни най-малко гризение на съвѣстѣта, [защото иж нѣматъ], ходѣхъ да проповѣдватъ изъ мѣханитѣ, че поминатитѣ ни уважаеми съграждани не искали съединението а желали турцитѣ, че тайно кореспондирали съ Австрийцитѣ, на които щѣли да продадатъ Румелията за 60 хиляди лири и много други, колкото низки, толкова смѣшни и подли измислици, само и само да заблудятъ невинното население!

На 20 Февр. сутрината, отчаяния началникъ на тая клика, заедно съ 20-30 отъ своята дружина, самъ ходене,макаръ и боленъ, вреждъ най-голѣмата бура и студъ, за да обира по дюкенитъ на простолуднето, и да имъ напише други съ своето име, само и само дано да сполучи да се избере въ венчикитѣ почти избрателни отдѣли, защото иначе не би се удовлетворила неговата жажда за славолубие.

Както по васъ, тѣй и тукъ нашитѣ българци твърдѣ малко участие взѣхъ въ изборитѣ; гдѣто напротивъ другитѣ народности, до единъ се стичахъ да се попользватъ отъ правата си. — Тѣзи немирливостъ и незащитане правата си отъ страна на нашитѣ даде за резултатъ, щото въ 5-ий отдѣлъ, гдѣто бѣхъ се присѣднили еврейтѣ, отъ 350 и повече избиратели, отъ нашитѣ сж се явили около 40-50 а отъ еврейтѣ почти всичкитѣ [около 60]. — Слѣдъ прочитанието на гласовѣтъ узна се, че градския ни докторъ е избранъ въ тоя отдѣлъ; обаче не бѣ само тоя отдѣлъ гдѣто получи гласове, той безъ 5 гласа щѣше да бѣде избранъ и въ 2 отдѣлъ; а въ 4 получи довольно число гласове. Тѣзи сполука на уважаемия ни съгражданинъ, който, като градски съвѣтникъ, всѣкога ще прави честь на града ни, — разяри до отчаяне немиримитѣ; тогава, вижда се, като не сж могли урдо-яче да излѣтъ ядътъ сѣ, написватъ горѣпомнатия пасквиль. Нѣ колко си биле излѣгани въ смѣткитѣ си? Тѣхния пасквиль зачерни и оная мого повече самитѣ съчинители, отъ колкото градския ни докторъ, който до толкова е познатъ не само на съгражданитъ си, нѣ и другадѣ, щото безобразни подигравки не би биле въ състояние да му поврѣдятъ или намалятъ благодарумнитѣ негови приятели! Увѣренъ, че ви, дѣдо Смѣшлю, като безпристрастенъ сждия, нѣма да откажете помѣстванието на товани прѣди-

звикано пояснение, въ стълповѣтъ на уважаемия ви листъ, общавамъ и другъ пакъ да ви пиша по нѣщо отъ града ни, гдѣто много работи се пуждаятъ отъ вашия смѣхъ.

Даскалъ Нуструвъ.

(Б. Р. За послѣденъ пакъ Смѣшлю напомня на своитѣ приятели, че за напредъ никога нѣма да се обнародватъ таквисъ дописки, каквато бѣ въ 27-28 брой отъ Ст. Загора, която за разяснение предизвика горията. На Смѣшля е много жалко като гледа че Сюлейпанъ-Паша града изгори, а паршиитѣ неумори!)

За Пролѣтнитѣ модни дрисели.

Изъ Смѣшлювата философия

I. На Госпожитѣ корсетата ще прѣсѣднжтъ; защото излѣзла голѣма заповѣдъ отъ докторитѣ, че у която г-жа се намѣри че е тежка ще се сжди като убийца: сжщо и парцалята и дриселитѣ, сж които обичатъ да се контятъ, ще бжджтъ запрѣтени за да не ставатъ джобовѣтъ на мжкитѣ имъ студени. Вмѣсто тѣхъ тѣ трѣбва да си ошниятъ тѣсени фуеаочета съ дълги опашки за да метжтъ улицитѣ и да улесняватъ градскитѣ съвѣти.

II. На конгетата се запрѣтватъ *фраковѣтъ, рединготитѣ, бѣшитѣ вратоврѣзки, кожсанитѣ чанти и тѣснитѣ чипици*; защото се тѣхъ докарвали врѣда на кесийкитѣ си: вмѣсто тѣхъ тѣ ще нахлудятъ шонски клашници и илечи, мешиняви ракавици и широки като Крали-марковитѣ обуца за да имъ сж рахатъ краката и главата.

III. На чиновницитѣ се допрощава да се кълчатъ съ тѣзи моди, нѣ съ условие само когато се на народенъ обрядъ. Въ друго врѣме вмѣсто тѣхъ тѣ сж задлжжени да ходятъ съ охлускани панталони, безъ бастуичета, безъ очила, безъ рединготи, съ скжсани и закръпени чепици; защото арфянкитѣ щѣли да даджѣтъ протестъ. А за отличие че испълняватъ задлжженията тѣ ще носятъ на панкитѣ си по една ливча опашка.

IV. На еснафитѣ се запрѣтватъ да си измѣняватъ широкитѣ шалвари и да си турятъ тѣсени, защото не щѣло да може да се отличава кой е голѣмъ, кой е малък, кой е богатъ, кой е сиромашъ. И за отличие на другитѣ на тѣхъ се налага да си пропуежтъ още повече дѣзната за да имъ се метахерятъ ту отпрѣдъ, ту отзадъ съ по-голѣмъ *макямъ*.

V. На духовнитѣ се заповѣдва да си испержѣтъ джобетата келимавкитѣ и антирнитѣ; защото многото киръ поврѣжда дѣ мозацитѣ имъ мускули та неможли за това да проповѣдватъ словото Божие.

— Нашъ киръ Смѣшлю като разжрнѣ Френската България, намѣри слѣдующето както си е:

So Wolef
Ka Sbars
Hi Skof
A Dura
Tz Snkof
Bu Smof
Th Boharof

т. е. Днешната България се олицетворява въ горнитѣ 7 букви въ средата на буквитѣ. Колко ли умъ са е стопилъ до като се измисли това чудесно съчинение?! Ако да нѣма такива комплименти, възможно ли е да има Френска България въ София? Колко левчета отиватъ за Богъ да прости!

Кукумѣвката.*Басня из Смѣшловата басня.*

Тази хвърката птица, която често заплашва мнозина, случило се да си направи гнѣздо на една къща, гдѣто се събирали все умни и все учени ужъ. Единъ отъ тѣхъ я съгледалъ и рѣкълъ: — байно, защо не развалишъ гнѣздото ѝ, не знаешъ ли че тя е зловѣща? Ба- отговорилъ му той, мене ме не е страхъ, защото зная, че всичко, що се казва за тѣзи хвъркати, не е друго освѣнъ суетѣрне.

Не се минало много кукумѣвката излушила малки, отхранила ги и захванжли и тѣ да кукумѣчатъ. Домакинка-та безпокойна отъ развѣжданieto имъ, зѣла да мѣри на мѣжътъ си: защо ги не прѣмахне, ами цѣла махала ѝ прѣдказвала лошо. Между този разговоръ дошло нѣкой си отъ приятелитѣ му и като чули гласоветѣ имъ и тѣ го замързали, нѣ той имъ все отговарялъ; че тѣ не сѣ зловѣщи птици, нѣ напротивъ полезни, защото прѣчистватъ въздухътъ отъ нощнитѣ насѣкоми. Като не можеле да го убѣдятъ по никакъвъ начинъ, тѣ хванжли да се чудятъ на умътъ и въ сжщото врѣме да наблюдаватъ ще ли да му се случи нѣкакво зло.

Този домакинъ ималъ двама снове единиятъ доведенъ, другиятъ заваренъ. Доведениятъ и той го убѣждавалъ да ги прѣмахне, нѣ всичко било напраздно. Най-сѣтънъ що да направи? Той се рѣшилъ безъ негово знаяние да имъ развали гнѣздото и да ги истрени. Една нощъ когато се готвялъ да извърши намѣренieto си, тѣ се расхвърчѣли и раскукумѣчали до толкова по керемидитѣ, щото задавало страхъ само да се чуятъ грознитѣ имъ гласове. Тѣ хванжли да се споглѣдватъ съ майка си; и догдѣто да се начудятъ, пжгнитѣ врата се исчукали; тѣ излѣзли да отворятъ и видѣли че водятъ бащата боленъ на смъртъ. — Разсърденъ отъ това доведенъ сина, сиуца се на гнѣздото, развали имъ го истрепва ги, и слѣдъ малко домакинътъ като се посвѣзълъ и дошълъ на себе си извикалъ: развалѣте гнѣздото и истрепѣте кукумѣвитѣ.

Кой е този упоритъ домакинъ? Кой сѣ тѣзи негови снове, негови приятели? Помислѣте малко и ще откриете тайната!

Хаджи Лоя.

Тази седмица получихме много устни и писмени запитвания отъ страна на наши нѣкои приятели, като какъвъ человекъ е билъ този Хаджи Лоя, който тѣжъ често са споменува въ разговоритѣ. Въ вжсо ние имъ удовлетворяваме любоитството.

Въ 1540 год. отъ Р. Хр. въ това време когато реформацията начна да се распростирава по Европа, въ Католическата църква са явихж людие, която са основа отъ Хаджи Лоя. Той бѣше отъ дворянска фамилия и са бѣше посвѣтилъ на военната служба. Конятъ му бѣше бѣлъ като снѣгъ! Хаджи Лоя въ единъ бой получи рана въ краката си и стана бездѣйственъ. Презъ това време са занимаваше съ прочитанне разни поучителни книги, особенно духовни, и житията на великитѣ свѣти хора му докарала голѣмо впечатление. Той са рѣши да са посвѣти на Бога,

постѣше, измжчваше тѣлото си, щото вжшността му го непоказваше да е той. Той разбираше, че за умственото господство надъ другитѣ невѣжни хора, трѣбва да са надминатъ въ познанията. Учи латинската граматика, слуша лекции въ Саламанскитѣ и Парижкитѣ университети. Той доби и послѣдователи въ планътъ си за образование на панселенити орденъ противъ реформацията. Под-нататашнитѣ мудѣяние оставяме защото великити читателъ ги знае. Пита-ме: праведно ли е посилъ Хаджи Лоя това име?

Притурка на идеални департаментъ.

Получихме оплакване отъ много мѣста за гдѣто много служби сѣ били пропуснати въ идеални департаментъ, и некатъ допжлнение на това. Смѣшлю не е пропусналъ службитѣ, а хора за тѣхъ не бѣше още избродилъ за това и неспомѣнуваше нищо. Сега обаче като са оказаж и за тѣхъ хора достойни издава настоящата притурка на идеални департаментъ:

Капитанъ де Портъ: *Кирюсъ Красса;*
Горекити началникъ: *Георгий Малакозъ;*
Тюремнити смотрителъ: *Донъ Радиковъ;*

Адвокати:

Ст. Панчевъ;
Н. Басмаджиянъ;
Талиновъ;

Таенъ агентинъ:

стига да е на префекта братъ;

Надзир. на Октроата: *Чакъровъ;*Сждебенъ Комиссаръ: *Паселъ Генковъ.*

За останалитѣ служби ще са назначатъ хора тогази, когато са оказжтъ таква конто да сжотвѣтствуватъ.

!! ВЪЗВЪЩАНИЕ !!

Пасивно Источно-Румелийско население! Излезе вече приказътъ, съ който са заповѣдва избиранието на нови депутати за Областното Сжбрание на одовелитѣ избирателни колегии! Толкозъ годишното ви тжриѣние можа да ви научи какви хора сѣ нужни да защищаватъ вашитѣ интереси, да размшляватъ за лесни ви поминокъ и за вашето подобряване отъ всяка старана! Вий видѣхте, че машиналното дигане ржката си единъ депутатъ има значение било то за ваше добро или зло! Увѣрихте са, че трѣбва да познава отблизо и да е изучилъ сжтоянието въ нуждитѣ ви вашитѣ депутатъ, за да може той да ви бжде полезенъ! Затова, денътъ 24 Априлий приближава, отъ сега още вне трѣбва да размислите зрѣло за лицето, което ще трѣбва да избирете. Недѣйте вѣрва на тѣзи конто ви общаватъ намаляване на данжкъ и ви залжватъ съ нѣколко лири да гласонодаватъ за тѣхъ. Тѣхнитѣ обѣщания сѣ лукави, тѣ неизлизатъ отъ истинно патриотическо сжрдце. Недѣйте слуша многоглаголанята на нѣкои замжглени личности, тѣ не влизатъ въ пжлния джобъ, както казва дѣдо Хаджия. Слушайте вази си, изберете си человекъ благорауменъ, който да го боли сжрдцето за васъ и тогази са надѣйте, че ще има каквотодѣ улучшение на сжтоянието ви отъ всяка страна.

Молитва.

Напомни си Господи, що ни остана: Поглѣдни и виждѣ унижението ни. Наслѣднето ни мина на чужденци,

Домоветѣ ни на странни. Останахме сирачета безъ бащи, Майкитѣ ни сѣ вече вдовици. На вратѣтъ ни има гонение, Трудимъ ся и почивка нѣмаме. Бацитѣ ни сжгрѣшиха, и несжществуватъ, И ний носимъ беззаконията имъ. Чужденци ни обладаха! Нѣма кой да ни избави отъ ржката имъ, Венецътъ на нашата глава падна. Горко намъ сега защото сме сжгрѣшили! За това причерня на очитѣ ни. Ти, Господи прибавашъ во вѣкъ, Прѣстолътъ ти въ родъ и родъ. Защо ни забравяшъ за всегда, И ни оставяшъ на дълго врѣме. Отхвърлилъ си ни съвсемъ: Разгневилъ Си Са много противъ насъ. Молимъ ти са Господи, избавини.

Единъ гражданинъ.

(Б. Р. Горниятъ молитва (прѣписъ изъ Псалтира) ни са испрати отъ Карлово съ молба за обнародване. Смѣшлю сжрби за гдѣто отъ малжкъ не се е научилъ на псалтика; за това моли да не го турятъ въ трудъ дописницитѣ му да чете молитви и да пѣе псалми. Освѣнъ туѣ тази молитва мериши малко и на протестанлжкъ).

Българекити Парламентъ.

(Слѣдующити дневникъ взаимствуваме отъ едно изъ засѣданията на Главнити Сжвѣтъ въ нынешната му сессия.)

— Господа! числото на присжтствующитѣ членове надминува половината, затова, спорѣдъ правилника, засѣданието обявявамъ за отворено. На дневнити рѣдъ имаме доклада на Господина Префекта. Именно: да са наложи единъ опрѣдѣленъ данжкъ на доланитѣ и чарковитѣ, тѣжъ сжщо както е наложенъ и на воденицитѣ. Моля сжвѣта да са произнесе.

Мжртва тишина. Едни отъ сжвѣтницитѣ си чистятъ ногтетѣ, други си распуцатъ вжркузунитѣ, трети дращатъ съ карандаша по стола. Слѣдъ 10 минути става единъ депутатъ.

— Азъ прѣдлагамъ да се зима отъ дуланитѣ и чарковитѣ, сжщо както отъ воденицитѣ, но трѣбва прѣди това да се опрѣдѣли коммисия, която да изложи съ докладъ на сжвѣтѣтъ по кой начинъ и по колко трѣбва да бжде наложенъ този данокъ.

— Азъ сжмъ съвсемъ противенъ, казва другъ; не трѣбва да се зима нито отъ доланитѣ нито отъ чарковитѣ, даже азъ прѣдлагамъ да се унищожи зиманието и отъ воденицитѣ, защото сѣ подобни налози са даватъ затруднения и спжнки въ поминокъ на хората.

— Има двѣ прѣдложения казва прѣдсѣдателътъ, едното за другото противъ. Подлагамъ пжрвото на гласуване. Пада. Второто прѣдло- — Друго прѣдложение има за сключване заемътъ отъ 00000 гроша. Моля сжвѣта да са произнесе.

— Като бѣхъ въ Пловдивъ, става единъ депутатъ азъ зная, че Областното Събрание гласува, прие и изработи единъ законъ по който ще стане заема отъ 60,000 лири за въ полза на окръжнитѣ главни сѣвѣти.

— Такъвъ законъ пѣма изработенъ отъ Областното Събрание, само се говори, че може да стане подобенъ единъ законъ.

— Законъ има, азъ не зная ли, не гласувахъ ли и азъ като областенъ депутатъ?

— Вие не знаете какво сте правили въ Областното Събрание. Такъвъ законъ пѣма ви казвамъ.

— Какъ да пѣма? Азъ снощи четохъ у дома този законъ.

— Господа! гдѣто ще си губимъ времето въ има ли, или пѣма законъ, но-добръ е да са гласува това иманне и пѣманне на този законъ. Има двѣ прѣдложения има законъ и пѣма законъ, казва третия депутатъ.

Подложи се на гласуване. Вдигатъ си рѣцѣтъ всички сѣвѣтници и въпроса са рѣши: законъ има.

— Ново прѣдложение, казва прѣдседателя, за направяването шосето отъ Сливещъ до Котелъ.

— До колкото азъ зная, казва единъ депутатъ, пѣтѣтъ отъ Сливещъ до Котелъ е доста лѣшъ. Кола немогѣтъ да върватъ по него, пакъ и балканскитѣ добичета по пѣткой пѣтъ мъчно могѣтъ да пристигатъ благополучно отъ единия градъ до другия. Да се отпусне една сума отъ пѣколко хиляди гроша за да стане този пѣтъ по-хубавъ, по-широкъ, и по-сгоденъ за прѣминуването на балканскитѣ добичета.

— Подкрѣпямъ това прѣдложение да са направи пѣтѣтъ отъ Сливещъ до Котелъ. Грѣхота е да са мѣчатъ балканскитѣ добичета.

Гласувано и приѣто.

— Господа казва другъ депутатъ, азъ прѣдлагамъ 10 минути отпускъ.

— Приѣто извикватъ всичкитѣ. Заседанието са затвори за 10 минути, а отвори са на другия денъ часа въ 2 слѣдъ пладнѣ по европейски.

Велможа.

(Изъ басни Крилова.)

Нѣной си въ дрѣвностъ велможа отишелъ тамъ гдѣто царствува Плутонъ, или по просто да кажемъ умрѣлъ онъ. И тъй, както вѣкога това става, явилъ са на сѣдъ въ ада.

— Какъвъ си билъ ти? гдѣ си са родилъ? питатъ го.

— Родилъ сѣмъ са въ Персия, чинъ имахъ сатрапъ, но тъй, като чловѣкъ, въ здравнето си бѣхъ слабъ, то сѣ областа азъ самъ са нераенорѣждахъ,

а венчикъ дѣла на секретаря бѣхъ оставилъ.

— А ти какво си правилъ?

— Пихъ ядохъ и спяхъ и венчко подписвахъ каквото той ми подаваше.

— Какъ гдѣ е тука правдината? извика Меркурий, като забрави венчката учтивостъ.

— Ехъ, братко! отговори му Еакъ, незнаешъ ти работитѣ никакъ, нима невидишъ, че покоитѣтъ е билъ дуракъ? Ако той сѣ такъвази власт са би завзелъ за работа, то погубилъ цѣлата страна. А за това, че въ свойтъ край са е незавималъ за работа, слѣдва му са да бѣде въ рай противъ твоята охота.

(Б. Р. колко сѣдни и началници въ наша Источна Румелия има да отидѣтъ като този велможа въ Божийтъ рай!!)

ШЕРЕНИ.

Колко гласа може да печелъ единъ избираемъ за гралекний сѣвѣтникъ, когато има на свое расположение петнайсетъ души агитатори? — Отговоръ: не повече отколкото *Свѣднителъ* на Южна България сѣ *«Свѣднителъ»*. (Б. на См. Не трѣбва да се разбира за в. *«Южна България»*.)

Ако мѣжтъ е учителъ и жената му учителка и имѣтъ три дѣтца на-явѣ, а четвъртото слѣдъ три мѣсеца ще дойде, колко врѣме ще имъ остая за да се пригответъ и да прѣподаватъ уроци въ училището? — Отговоръ: колкото врѣме остая на солдатитѣ да се обучаватъ, които слугуватъ при дружинитѣ, слѣдъ като имъ ствѣтъ, оперѣтъ и подандукатъ дѣтцата.

Каква дефиниция (опрѣдѣление) може да се даде на тѣзи човѣци, които сѣ умѣтъ си хвърчатъ, а сѣ устата си мухи ловятъ? — Отговоръ: отъ Платоновото опрѣдѣление по-добро за тѣхъ не може да бѣде т. е. че сѣ *животни сѣ два крака безъ пара*.

Една г-жа натруфена, прѣмѣнена, пудросана, прѣдставила се тѣзи дни прѣдъ градскитѣ сѣвѣтъ въ г. П. за да нека позволителенъ билетъ за увражняване званието си. Нъ той като я поизгѣдалъ отъ главата до краката, отговорилъ ѣ: г-жо, не знаешъ ли, че сега сѣ велики пости?

Плугѣтъ ли е по-добръ за финанситѣ или оралото? Какъ може да се очисти кѣлцилата отъ нивята на правосѣдието? На тѣзи въпроси вѣкога нека очаква отговоръ отъ в. *«Земледѣлецъ»*.

Извѣстното безъ прѣдседателно гражданско сѣдилище, стрѣнато тѣзи дни отъ антрефилето въ в. *«Сѣденение»* че имало много дѣла рѣшени отъ прѣди 2 години и рѣшенията още не сѣобщени, са занимава по настоящемъ сѣ сѣставяние тогавашнитѣ държени протоколи, рѣшенията ще сѣставя на Кукувденъ, а ще ги сѣобщава на Никождень. Трай коню за зелена трѣва!

Околийскитѣ сѣдници въ г. К. разгѣжда дѣла и оправдава хора по поправителни работи на основание 36 чл. отъ търговското сѣдопроизводство. Сѣщитъ пакъ сѣдници като глѣдалъ давията на една жена за единъ петелъ и ненамѣрилъ членъ какъ да осѣди дѣлото, далъ отъ себе 1 франкъ на тѣжителката и дѣлото са свѣршва. Този

тѣртей и некадѣрникъ още ли ще бѣде тѣртей?

Сѣобщаватъ ни, че г. Бертрамъ, бившии управителъ на пансиона въ Сливещъ писалъ пѣкому си писмо, сѣ което най-безерашно напада и клѣвѣти Г. директора на просвѣщенето. Тѣй си е тя: храни куче да те лае.

Разговоръ на единъ кметъ. Когато бѣхъ, *аннаджиму* въ тѣркъ *вектинда аннаджиму*, кой *чорбаджисѣ аннаджиму*, тогава *аннаджиму* венчки ми *ихтибарѣ чиняж аннаджиму*, а пакъ *шимди аннаджиму* отгдѣто поминишъ *аннаджиму* вмѣсто да ми чинятъ *ихтибарѣ аннаджиму* и да викатъ *бизимъ кметъ гелморѣ аннаджиму*, а тѣ викатъ *аннаджиму бизимъ* проклѣтъ *гелморѣ аннаджиму*, *Чокъ шей!* каква дѣола е настанѣла, *аннаджиму*.

Габарска пѣсенъ

Мени мама снощи рѣчи,
Южини са синко Черню,
До гдѣ ми си младъ и зеленъ,
Съ права снага ти надаренъ;
До гдѣ имашъ мусташури,
Мусташури до ушури;
Бардичката до пояса,
И перѣча до петитѣ.

(Б. Р. Тази пѣсенчица Габарци я пѣятъ на хоро, като на вѣткой стихъ притурятъ и: *тарараралилума*. Смѣшлю я прѣпорѣча на Сливенскитѣ моми и иргени.)

Изъ Смѣшловата чапта.

Г-не *** въ Ачларп. Сѣвѣмъ друго е вашето назначение. И дописки да пишятъ хора сѣ са родили на този свѣтъ.

Г-не Гражданино въ Калоферъ. Вашата дописка е праздна мара тѣпанъ била. Да не сте вие намѣтникъ на дѣда си Хаджи Пара?

Г-не *** въ с. Дервентъ. Еднаждъ лисца на пазаръ, дваждъ, на третия пѣтъ ѣ одиратъ кожата.

Г-не Хрясо въ Радне-Махле. Като си криете почтенното имене, безграмотната ви дописка остая безъ послѣдствие.

Г-не *** въ Османъ Пазаръ. Прочетете горний отговоръ.

Г-не † въ С. З. Молимъ да не ни испращате вече отъ вашитѣ многобройни статии. Четете си ги сами.

Г-не С. П. К. въ Карлово. По погрѣшка сте испратили гатанкитѣ си до Смѣшля. Да не сте помислили че Здравецъ са издава въ Сливещъ?

Г-не *** въ Плъвещъ. Благодаримъ ви за обѣщанието. За жалостъ некролога не може да бѣде обнародванъ въ Смѣшля.

ИЗВѢСТИЕ.

Извѣстява се на онѣзи отъ Г. Г. Гълѣбаритѣ, Джамбазитѣ и Кюпекчинитѣ, които иматъ нужда отъ свѣтъ за по-добрѣваннето на добитакѣтъ си, да се обзрнатъ кѣмъ Д. О. пѣща дружина, която е съумѣла да толкови да развѣжта коніе, кучета и гълѣби въ казарма да си, и тѣй добръ да ги отгѣдва, што за напѣдъ, мисля, че пѣма да има

нужда отъ Образцовий чифликъ за Об-
ластѣта кокто е въ Садово.

Единъ Гаванкаджий.

!!! ПОКАНА !!!

Който желае да осигори къщата си,
нивата си, живота си; който желае да
осигори любовта на жена си; върпостъ-
та на приятеля си, чиновникъ — служ-
бата си, ученъ — умътъ си, — нека са
отнесе за споразумение до агентина на
Осигоратното Дружество въ Сливенъ на
хотелъ Истокъ. Смѣшно отъ своя стра-
на явява, че ще осигори подлогитъ на цар-
вулитъ си, калпака си и абонаментитъ
си, сир. тѣзи които не сж още платили.

ПОЛИТИКА

Дунавската конференция въ
Лондонъ хемъ е рѣшила, хемъ не
е рѣшила още въпросътъ за пла-
ванието по Дунава. Тя се чуди и
мае какъ да искриви истината, какъ
да онеправдае господаритъ му и
какъ да докара работата, щото щито
кебалтъ да изгори, нито шишътъ
да изгори. Телеграфическитъ жици
не донасятъ еднакви повини: и тѣ
сж си побъркали бръчението; иъ
както и да бжде, Смѣшно хванъ
да прѣдвижда, че ще има облаги-
ца и за България, при всичко че
Агата другъ кюляфъ кроеше.

Ливанскиятъ въпросъ струва се,
че Агата ще го свърши тозъ пакъ
скоро-скоро и че нѣма да го про-
така спорѣдъ обичайтъ си *яваш-
яваш*. За управителъ щѣлъ да се
позначи Ноери-Бей; така свиряла
на Агата баба Франция и той та-
ка трѣбва да играе. Да остане на
него той знае какъ се рѣшаватъ
подобни въпроси, иъ що да прави
като отъ всѣкъдъ му сж спънали
краката, само за Македония нѣма
кой да му ги спъне, ами е прои-
щѣло дѣте въ майкъ!

Въ политическия крѣгзоръ на
баба Австрия се съгджда една
несполука, която я кара до отчая-
ние; тя хванъла да се увѣрва
вече, че *«евдеки хесабъ царшакия
уймасъ!»*

На *Сърбия и Румѣния* хванъ
да имъ дохожда на умътъ, че трѣ-
бва да сж въ добри отношения и
сношения съ България, ако искатъ
да съществуватъ. Дунавската кон-
ференция ги вразуми и имъ пока-
за приятелитъ и неприятелитъ.

За Франция, Русия, Англия
Смѣшно ще каже само това, че
рѣцѣтъ имъ сж вързани отъ въ-
трѣшни междуособия; едната се
расправя съ анархиститъ, втората
съ nihilиститъ, а третата съ Ир-
ландскитъ бунтовнически литъ. Прѣ-
снѣжната динамитна бомба прѣдъ
Вестминстерския палатъ и прѣдъ
писалницето на в. «Таймъ» е фактъ.

Кждѣ ще му излѣзе крайтъ съ тѣ-
зи, които търсятъ свободата съ та-
квива отчаяни срѣдетва; то е иъщо
като мѣсечина посрѣдъ пладѣвъ. Свѣ-
тътъ се стрѣми за народна свобода,
силнитъ на денътъ му я не да-
ватъ: хѣй такава хе оправия и
расправия владѣе днесъ за днесъ по
този лъжовенъ Божий свѣтъ!

ТЕЛЕГРАММИ.

Пловдивъ. — Книгата Ив. Г-шовъ
се очаква да пристигне съ пощата, а
още я нѣма. Добъръ гешевтъ особенно
за старитъ му приятели; по-добъръ ге-
шевтъ е да бждешъ членъ въ П. К.,
най-добъръ да бждешъ младъ кметъ въ
градътъ на. Ето най-добрий техникъ:
какъ се прави отъ нищо иъщо.

Тамже. — Симпатичний кметъ си
повърнѣ оставката, когато се научи, че
по новата программа на еменициацията
за членове на град. съвѣтъ ще се изб-
ратъ нѣмцитъ на Ю-са, хотелджийката
на Хисаритъ и много други негови прия-
тели. (Б. на См. Урааа! побѣда! не-
приятелитъ на женитъ на дыра!)

София. — Викове, кръвѣци, гюрул-
тици, патартини: всичко е по насъ, съ насъ
въ насъ и за насъ! Дамокловата сабя
падна възъ вратоветъ на консерватори-
тѣ. «*Българскій Гласъ*» ще играе коме-
дията *пантомимически*; той унѣмѣва, че
пискупътъ на търлото му го скѣсахъ.
(Б. на См. не трѣбва да се радвате кога-
то другитъ плачѣтъ, защото и къмъ
васъ плачѣтъ влѣчѣтъ.)

Тамже. — Новото министерство стои
като на трѣпъ. Огдолу все го нѣщо бжде,
щото и хлѣбъ не може да яде. (Б. на См.
Сега сж пошти, нека пошти да пенлаца
грѣховетъ си.)

Цариградъ. — Прѣговоритъ за прѣ-
махваннето на схизмата отъ денъ на
денъ усѣвватъ, а Македонцитъ горки за
друго се прозвѣватъ и надѣватъ! (Б. на
См. Хайде да видимъ кждѣ ще му из-
лѣзе крайтъ!)

Одринъ. — Дѣдо Смѣшльо! Нашитъ
духовникъ ти скрои новъ калпакъ. Той
поднесе твойтъ брой съ *пифафъ-парасъ*
на тукашнитъ аги чрѣзъ писаритъ на
грѣцкото деспоте, рапортѣтъ се попра-
ви и неспроводи въ столицата. Ти добръ
си казваше, че *който казва правото ошъ
деветъ града го изгонватъ*. Случката пот-
върди думитъ ти. Сега като нѣма да до-
хождатъ тука, защото 29 и 30 брой не
ни го даватъ отъ поштата, то духовни-
кѣтъ ни ще неопѣлни къщата си съ
мишки. А бе, че и толкова *хаиръ бозалъ*
става ли човѣкъ? (Б. на См. Да те е
страхъ отъ *сеизмо* чадо владика да ста-
не, той бива по-лошъ и отъ самитъ
турци.)

Русчукъ. — В. «Цяганинъ» хванъ
да мисли за *какавата* въ отечеството си.
Той ще бжде избранъ за *церибашия* и
оттамъ ще редакторува; не, не, събръ-
кахми, ще припечатва новинитъ въ хал-
ваджийската си газета. Той казва, че
в. «*Славянитъ*» лъжи, а пакъ не види
своитъ си дъртешки и най-цигански
лъжи. (Б. на См. Отъ циганскитъ мѣхъ
толкова спрени може да излѣзе!)

Сопотъ. — Духоветъ на женитъ
още се вълнуватъ. Изъ устата имъ из-
лиза огънь и пламѣкъ. Хуркитъ имъ
сж все на поясѣтъ и готови за бой (Б.
на См. Женското геройство хванъ да
се развива по насъ. Въ случай на бой

ще имаме добри прѣдводители нече
окадяване къмъ Сопотненки защото
били все зеленки и червенки!)

Хармалий. — Учителитъ сж по-
дивѣли. Тѣ кроятъ друга дописка; иъ
ги е страхъ да не би Дѣдо Манчовъ да
имъ откажи. (Б. на См. Нека се не
боятъ, той има авукати както за Смѣ-
шля, така и за Кукуригу; иъ първий
като му се иземѣ, а вторий като му
кукуригне и той отъ зоръ ще се уригне!)

Шивенъ. — Тукъ и въ Ловечъ ви-
дѣхъ на улицѣтъ двѣ жени луди Види
са че тия два града са позначени за
столица на лудитъ. Страшнитъ лица ще
похвалятъ нашитъ власти въ това отно-
шение. Но не е ли пакъ за похвала,
человѣка челоѣкъ да глѣда на студено-
ното и въ калъта да лѣжи.

Ловѣчъ. — Нашитъ въ града офи-
цери до толкова иразигъ комарджилжа
щото празното си време употребяватъ
съ това художество. Венчикитъ ни работи
са наредъ, иъка играятъ.

Ямболъ. — Пловдивскитъ вѣстници
всѣхвалиха до небеса Г-па Ямб. Окол.
Началникъ, за ревността му за геоло-
гическитъ открития и щедростта му да
подари на област. музей единъ кокалъ
отъ долната частъ на бедрото — когато
той купи тоя кокалъ по покана отъ
Г. Начева, Сл. Префектъ, и си получи
напжлно 5-тѣхъ и словомъ *нетъ* рубли
срѣбърни.

Бургазъ. — Изборѣтъ на третий бъл-
гарски пунктъ са развали. Тамъ бжде
избранъ многократний прѣседателъ.
Сега ще стане новъ изборъ. Извѣтрѣ
този изборъ излѣзе единъ калпазански
пологъ, насадеиъ отъ свѣтѣйши нашъ
кметъ, неговий адютантъ-секретаръ и
едно бакалче помежду тѣхъ. Полуга е
предаденъ въ рѣцетъ на правосудие-
то. Ще видимъ кой отъ тия тримата е
снѣсалъ яйцето и кой ще остане да го
намѣти за напрѣдъ въ полуга.

Сливенъ. — Дѣдо Смѣшльо! Кажу
ми за Бога имали законъ и гдѣ го пи-
ше та отъ горѣ въ България иъкой си
умникъ, който ималъ много патрони,
и ги развалялъ та имъ неси барутатъ
да го продава тайно на иъкон отъ агитъ
въ града ни? (Б. на См. Смѣшно
не е снѣчалнѣтъ по тая частъ. Отне-
сетѣ се гдѣто трѣбва, и научете се за
законъ, та на го явете на Смѣшля да
го научи и той.)

Сливенъ. — Отъ една седмица им-
аме въ града си единъ агентинъ на
Дачия-Ромѣния; Тая компания усигу-
рявала всичко: къща, магазинъ, ло-
зя, нива и пр. за това и нашъ Киръ
Смѣшльо ще усигури царвулитъ си за
да се не сждиратъ толкова често, поне-
же и абонатитъ сѣ питатъ какъ да
внесатъ пари, а не испращатъ.

Карнебатъ. — Истина ли е Дядо
Смѣшльо, че ушъ щѣлъ да дойде на-
шня Снѣчалнѣтъ при общитъ съгра-
жданя и събаряния да пригледа Шо-
сето отъ Сибиренъ и до Карнебатъ, гдѣто
сж три коня пайтонъ само съ единъ
пжтникъ, единъ часъ го зима за два
часа и колелата потѣваха до главини-
тъ? (Б. на См. За специалиста незна-
емъ, но слухъ ее прѣска че самъ Ди-
ректорѣтъ на Обществениитъ градежи
ималъ да умѣренне да ревизира желѣ-
зницитъ и мостовитъ, та ако не вали
дѣждъ и нѣма калове до коляно, може
би да ревизира и вашето Шоосе, но чакъ
подиръ Гергьовъ-денъ, иначлахахъ! *Сага
олурсекъ олъ сакъта кадаръ, ада дюзю-
леджескъ!*)

Цариградъ. — Фенеръ, Негово Всевѣтшество Гръцкия Патриархъ тая година не произнесе клѣвнитѣ си на Православната недѣля къмъ другитѣ Християнски Народи, които не сѣ Гръци. — Причина на това е че го е срамъ отъ Негово-Блаженство Българския Екзархъ, и отъ Арменския Патриархъ (Б. на См. Тази мода си остана само у Високата Порта съ зеленитѣ диреци, и у називаемата Велика Черкова съ гнилитѣ басамаци; първата казва че който не е Турчинъ, той ни е вѣренъ, а втората проповѣдва, че който не е Гръкъ, той не е Православенъ, слѣдователно трѣба да се прокълне и да е *систематикъ*. Но на Смѣшля и садранитѣ му царвули били не се боятъ отъ такива Гръцки Шарлатански фафоризма. *Передѣ о боллукъ?* Минаха се тия ахмашки години, които гръцкитѣ фенерски владици караха *зорлепъ* простото население да цѣлватъ стѣпкитѣ на коньето имъ! А че блаженни години ли бѣха за Кара-Казашъ я?! *Яма Учтууу!*

Хасково. — Телеграфическа погрѣшка. Въместо *Лондонъ*, трѣбва да се чете *Ландонъ*, защото сѣж кътъ по насъ. (Б. на См. Де погрѣшка де! Нека телеграфистътъ си тури двойни очила; а да не лапа рѣпа!)

С. Дермендере. — Слив. Околия) Благодаримъ ви за свѣтътъ гдѣто ни пращате при *Каджиз Мариза* за да изгони таласхмнитѣ; нѣ тя е сюспендирана отъ докторитѣ. Тогава кждѣ да се отнесемъ? (Б. на См. Ударѣте си главитѣ гдѣто намѣритѣ по голѣмъ камѣкъ.)

Стара-Загора. — Отъ 2 т. м. мнозина си сѣ навели главитѣ и ходятъ като оскубани пѣтли. (Б. на См. Нека кихнѣтъ да имъ поулекне.)

Хасково. — Всичко щото е телеграфирано отъ града ни противъ градския ни Докторъ Лондонъ, не е право до толкосъ. — Той се радва на довѣрието на гражданитѣ съ пълно довѣрие. (Б. на См. Ако е тѣй, то *пардонъ* отъ страна на киръ Смѣшля, но ако не е така?)

Бѣлградъ. — На Кралъ Милана почна да му стяга една ботушъ отъ какъ се е сгодилъ неговтъ Престолопретендентинъ за дъщерята на Князъ Никита. (Б. на См. Тѣзи работи са малки. Отъ това нѣщо се плаши само Мадамъ Австрия.)

Хасково. — Нашиятъ докторъ Лондонъ продължава искуствата си: по неговото знание направи да мѣтна една жена шестмѣсѣчного си дѣте; по негово знание са прѣсѣли въ вѣчностъ берберина II.; по негово знание паднахъ зрѣнцата на цитѣ на една жена, която сега оплаква днитѣ си. За хатъръ пжкъ на нѣкои господа, той нѣма да бѣде изгоненъ. (Б. Р. Блазѣ Ви!)

Ямболъ. — Искаме да се научимъ: кога ще се нарѣди училището ни като хората; до кога давнитѣ на хората ще са протакатъ съ месѣци. (Б. Р. Бе хей адамларъ, до кога ще ви учимъ?)

Туркменъ. (Ямболско). — Какво послѣдствие за телеграммата ни относительно полицейскій комисаръ, който ни държа затворени въ амбара. (Б. на См. сега ли ще научите вие, че гарванъ гарвану око невади?)

Пловдивъ. — На дневний рѣдъ е кадийскій кризисъ. На нѣкои кадии не мѣтнатъ схвеемъ петалата: други ще вжскачатъ на по-горѣнъ чинъ; тре-

ти ще са размѣтватъ. Но блаженъ ще бѣде този департаментъ гдѣто са прѣмѣства единъ прѣдѣвателъ, който въ досегашното прѣдѣдетелствуемо отъ него гражданско сѣдилище е управилъ работитѣ като вжже въ торба. (Б. Р. тѣй знае Пеню, тѣй плаши дѣца.)

Тамже. — Тѣзи дни въ дирекцията на финанцитѣ са искалжихъ 2 чека, единъ за 19, а другий за 160 лири турски: вторитѣ половини отъ заплатата на двама бивши сусандирани сѣдебни чиновници, които са схвеемъ уневниихъ (Б. Р. Че какъ друго яче ще бѣде вжможно да са изчерпва народното благо, което нашитѣ управляющии смжкватъ отъ кожата на народа.)

Анхисло. — Всичко у насъ тѣче по мѣдъ и масло. Дружеството св. Пантелеймонъ почна дѣлата си. Блазѣ, че ни е сподобилъ Господъ съ духовенъ пастиръ като дѣда Василпоза. Инакъ нѣмаше да дойде никому на умъ да поразмисли за бѣднитѣ!

Карлово. — Женскій бунтъ взе голѣми размѣри. Пристигнахъ жени отъ Калоферъ и Сопотъ. Невзвѣстно какъ ще са свърши тази печална работа. Префектъ, прокуроръ, жандари всички сѣ тука. (Б. Р. Какво ще стане? Щепнитъ студена Карловска вода, пакъ хайде назадъ. За вжршенне работа остава ли? Умрѣлъ человекъ нѣма арада я!)

Сливенъ. — Марица са чуди за адвокатлѣка на нѣкои адвокати въ Пловдивъ. Ами ние тука въ града ни какво ги имаме? Пловдивскитѣ поне можѣтъ да четѣтъ, ами нашитѣ и отъ читмо хабери нѣматъ. Тѣжко и горко на селенитѣ, които поадиатъ въ вѣлчнитѣ имъ ногте!! (Б. на См. Когато кадията ти е давакия, Господъ да ти е ярдждкия, казва пословицата. Кога ще са тури въ дѣйствиє правилникъ ли е, законъ ли е, за адвокатитѣ? Или правителството ще чака до тогazi до когато одѣратъ и кожата на населението!)

Стрѣлча. — Попа и за тази година ще има да си зема паритѣ; черковата сама почна да се черкува; кметъ още си нѣмаше; учителитѣ не сѣ получили 4 мѣсеца айлѣка си. Идуща недѣля ще са затвори и училището. (Б. Р. Защо не испратне депутатъ въ Бургазъ да земе свѣдѣния отъ тамъ като какъ можѣтъ са управи работитѣ ви? Тамъ е сѣдалището на всеобщий специалистъ.)

Сливенъ. — Новитѣ ни градскій схвѣтъ са утвѣрди вече. Молимъ сега поне да земеше въ внимание затварянието на отворенитѣ кладенци изъ града и прѣмахване нечистотивитѣ изъ града. (Б. Р. и то ще бѣде нека излеземъ на лѣто.)

Попа-Загора. — Съ голѣмо нетърпение очакваме да са научимъ кой ще ни бѣде Околийскій Началникъ. (Б. Р. Почакайте още една година до гдѣ му порастѣтъ мустаки и брада. Когато сте толкосъ бжрзи, защо главний ви схвѣтъ това не е прѣдвидилъ?)

Сливенъ. — Тѣзи дни ще са приглѣждатъ слѣдующитѣ смѣтки: смѣтката на недоправеното реално училище 80,000 франчета; смѣтката на 17,000 грошовца; смѣтката на общината отъ 12 години насамъ, тевтеритѣ на която отъ тогazi и до сега още стоятъ заключени; смѣтката за дѣвическото училище; смѣтката на читалищното настоятелство. (Б. Р. гдѣто ще ставатъ подобни стари смѣтки, по добръ ще е да са оставятъ на стра-

на и да са почне за новъ хесапъ, щото станало, станало, защо сега да са разбжркватъ старитѣ тевтери?)

Пловдивъ. — Особенъ изслѣдователъ са испраща отъ тука за изслѣдванне фалшивитѣ протоколи по изборитѣ въ Бургазъ.

Мѣдвенъ. — (Котленска Околия.) Дѣдо Смѣшльо, защо ни пододепѣ и въ пащо село да по обиколитѣ и видешъ какви произволи ся вършатъ въ кметството ни, което ние като селца може и ние, да сме слушали, че ушѣ кметовите ни щели да защитяватъ ушѣ правата на хорицата, молнямъ Ви ся дѣдо Смѣшльо щото да можешъ да ни защитявашъ окаляните насъ, комуто е извѣстно секому какъ пострада селцето ни, отъ Башни-Бозуците въ най послѣдния превратъ, а сега съ половинъ душа оставше ти ся отъ селянитѣ ни, да бждѣтъ осждени да плащатъ по четири данока, съвсѣмъ излѣшши, и може ли, Пегрът, и Драганъ, да паащатъ на равно, както и за свѣщенството, и това ся върши съ натискъ отъ кметството ни, тукъ на селото наше владѣй произволь, повечето отъ прѣжде бившитѣ ни огнетители. (Б. на См. Защо не дадохте да вашитѣ депутати въ тукашния главенъ свѣтъвъ полномоция да говорятъ за това? Или вие имъ поржчахте да не обѣлватъ жбъ прѣзъ венчкото време на сессията.)

Харманлий. — На учителитѣ въ цѣлата наша околия е настанало велико прѣселение. Нашитѣ са изваждатъ, а патрапватъ ни други, които сѣ по угодата на инспектора. (Б. Р. Освѣтъ тази телеграмма, получихме и дописка отъ този градъ по сжщий въпросъ. Обаче като дописника не е сжблюдилъ Смѣшлювитѣ постановления, тя остая необнародвана.)

!! Гешевтъ !!

Единъ Главенъ Схвѣтъ търси изъ областта лица за кандидатѣ сѣдни. Които господа знаятъ личностни достойни за този миснетъ, нека са отнесѣтъ за режомендация до дѣда си Смѣшля. Лицето трѣбва да бѣде: момѣкъ младъ, нежененъ, всякий денъ да са бжксне, съ картузъ капела, бастунче въ рѣка, турски галоши, английско пардесю, ученъ недоученъ на българскій, да знае корѣнно елленскій языкъ, описателнитѣ си рапортни да пишѣ съ паче перо, като говори да млащѣ като ере думитѣ, справедливъ като Настрадаинъ-Ходжа, надутъ като мисирѣкъ. Съ едно слово нищѣй духомъ.

Благодарность.

Единъ нашъ приятелъ, комуто въ идеалний департаментъ бѣхме дали една почетна служба, за вжзблагодарение на Смѣшля, подарява едно годишно течение отъ вѣстника ни за единъ градъ въ Македония. Да живѣе!

Другъ единъ по този пакъ случай, нашъ настоятелъ, отъ радостъ за дадената му служба, схбралъ венчкитѣ ни аладжаци за вѣстника отъ абонатитѣ и ни ги испрати ис пощата. Урра!